

ks. prof. dr hab. Janusz Bujak
Wydział Teologiczny
Uniwersytet Szczeciński

Ocena dorobku naukowego i działalności dydaktyczno-organizacyjnej
ks. dra Sławomira Kunki
w przewodzie habilitacyjnym prowadzonym
na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu

1. Sylwetka naukowa Habilitanta

Ks. Sławomir Kunka, urodził się 13 marca 1979 roku w Starogardzie Gdańskim. W latach 1998-2004 był alumnem Wyższego Seminarium Duchownego w Pelplinie. Pracę magisterską, zatytułowaną *Motyw cierpienia w „Dzienniczku” św. siostry Faustyny Kowalskiej*, obronił w 2004 roku na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W październiku roku 2006 rozpoczął studia doktoranckie na Wydziale Teologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II w Instytucie Teologii Dogmatycznej. Rozprawę doktorską pt. *Teologiczna wizja cielesności człowieka w nauczaniu Karola Wojtyły – Jana Pawła II* napisaną pod kierunkiem ks. prof. dr. hab. Krzysztofa Góździa obronił w roku 2010.

Zainteresowania naukowe Habilitanta dotyczą personalizmu uniwersalnego, antropologii adekwantnej, soteriologii integralnej oraz tzw. mariologii obiektywnej, związanej z personalizmem uniwersalnym i protologią integralną.

2. Charakterystyka i ocena osiągnięcia naukowego pt. *Teologia płciowości człowieka w optyce natury i łaski*

Jako osiągnięcie naukowe ks. dr Sławomir Kunka przedstawił cykl dwunastu publikacji pod wspólnym tytułem *Teologia płciowości człowieka w optyce natury i łaski*, które Autor przedstawił w następującej kolejności:

I. Dar stworzenia na obraz Trójjedynego Boga

1. *Bóg Stwórcą człowieka*, „Roczniki Teologii Dogmatycznej” 2011 t. 3(58), s. 187-199.
2. *Obraz Boży w człowieku*, „Kieleckie Studia Teologiczne” 2012 t. 11, s. 113-131.
3. *Grzech pierworodny a obraz Boży w człowieku*, „Polonia Sacra” 2014 nr 4(37), s. 59-79.
4. *Mężczyzna i kobieta obrazem Boga. Płeć a obraz Boży w człowieku*, „Teologia w Polsce” 2013(7) nr 2, s. 101-113.

II. Osoba ludzka a jej płciowa natura

5. *Natura i osoba. Personalistyczne ujęcie natury człowieka według Karola Wojtyły*, „Roczniki Teologii Dogmatycznej” 2013 t. 5(60), s. 119-140.
6. *Natura człowieka a ludzka płciowość*, „Teologia w Polsce” 2012(6) nr 1, s. 89-100.
7. *Natura Boga a płęć człowieka*, „Roczniki Teologiczne” 2015 t. 62, z. 2, s. 207-226.
8. *Szkic do teologii ludzkiej płciowości*, „Polonia Sacra” 2012 nr 31(75), s. 177-198.

III. Płeć w perspektywie zbawczej

9. *„Równi aniołom” (Łk 20, 36). Płeć człowieka w perspektywie wieczności*, „Roczniki Teologii Dogmatycznej” 2012 t. 4(59), s. 243-258.
10. *Chwałę Ojca żyjące dzieci. Szkic do protologii integralnej*, „Studia Pelplińskie” 2017 t. 50, s. 275-289.
11. *Misterium dziewiczej Matki Boga w cieniu jerozolimskiej świątyni. Czy Maryja wychowywała się w świątyni?*, „Teologia w Polsce” 2022(16) nr 1, s. 67-79.
12. *Józef z Nazaretu – ojciec przy Dziewicy. Eden na nowo odczytany*, „Studia Pelplińskie” 2022 t. 56, s. 195-216.

a) Cel i problematyka osiągnięcia naukowego

Prezentując swój dorobek naukowy Habilitant wskazuje na pewną kontynuację z okresu studiów doktoranckich, podczas których zajmował się antropologią Karola Wojtyły/Jana Pawła II. Praca nad dysertacją pozwoliła Habilitantowi spojrzeć szerzej na kwestie osoby ludzkiej i rozwinąć je w postaci cyklu artykułów napisanych w latach 2011-2022, zaprezentowanych jako dorobek habilitacyjny. Jak podkreśla ks. Kunka, nie mają one charakteru apologetycznego, pastoralnego czy moralnego, ale dotyczą zagadnień z zakresu teologii dogmatycznej, choć oparte są o myśl i nauczanie Karola Wojtyły/Jana Pawła II. Kontynuacją badań zawartych w

osiągnięciu naukowym są publikacje z zakresu tzw. mariologii obiektywnej, soteriologii i eklezjologii.

Wracając do problematyki osiągnięcia naukowego Habilitant wyjaśnia, że płciowość człowieka wskazuje na relacyjną naturę Boga – Stwórcy i człowieka. Męskość i kobiecość przynależą do istoty człowieka. Pełne zrozumienie zdania, że człowiek został stworzony na obraz i podobieństwo Boga (Rdz 1, 27) przyszło wraz z objawieniem Boga, które przyniósł Jezus Chrystus, mianowicie, że Bóg jest Jeden ale w Trójcy Osób. Człowiek został zatem stworzony przez Boga, który jest sam w sobie relacją i dlatego również Jego stworzenie odzwierciedla w sobie ów rys relacyjny, który wyraża się w dwoistości płci i we wspólnocie rodzinnej. Z tego względu Jezus Chrystus jest nie tylko *Redemptor hominis* ale również *Redemptor familiae*.

Temat człowieka stworzonego w jego płciowości nie jest obcy teologii dogmatycznej, ponieważ należy do protologii i antropologii teologicznej. Kluczem do pełnego poznania człowieka „jest personalizm, i to uniwersalny, który może powiedzieć o człowieku najwięcej, bo ujmuje go takiego, jaki on jest, a nie jak chciałby sam siebie postrzegać”, pisze ks. Kunka.

1. Dar stworzenia na obraz Trójjedynego Boga

Cykl artykułów na temat *Teologia płciowości człowieka w optyce natury i łaski* otwierają cztery teksty, w których Kandydat ukazuje teologię stworzenia w kluczu trynitarnym.

W pierwszym z nich pt. *Bóg Stwórcą człowieka* Autor analizuje różne koncepcje dotyczące liczby mnogiej „uczynmy” w kontekście starotestamentalnego monoteizmu i nowotestamentalnego monoteizmu trynitarnego. Podkreśla, że człowiek został stworzony na obraz i podobieństwo Boga nie tylko w wymiarze duchowym, ale również cielesnym: płciowość, istnienie człowieka jako mężczyzny i kobiety, zdolność wejścia w relację, jest odzwierciedleniem trynitarniej, relacyjnej natury Boga. Zaprzeczenie wartości dwóch płci, ciała ludzkiego prowadzić może do odrzucenia Boga – Stwórcy. Natomiast uznanie ich i wdzięczność za nie jest oddaniem Bogu sprawiedliwości.

Drugi artykuł pt. *Obraz Boży w człowieku* zawiera analizę Rdz 1,26-27, Rdz 5, 1-3 i Rdz 9, 6 gdzie mowa jest o stworzeniu człowieka na „obraz i podobieństwo” Boga. Habilitant, odnosząc się do egzegezy ojców Kościoła, pisze o różnicy pomiędzy obrazem i podobieństwem oraz, że ów obraz jest obecny nie tylko we władzach duchowych człowieka, ale również zawarty jest w jego wymiarze cielesnym.

W trzecim artykule zatytułowanym *Grzech pierworodny a obraz Boży w człowieku* wyjaśnia, na czym polegały skutki grzechu pierwszych ludzi dla ludzkiej natury. Podkreśla, że śmierć jako jeden ze skutków grzechu, została przemieniona przez dobrowolną śmierć na krzyżu Jezus Chrystusa. Grzech naruszył, ale nie zniszczył relacji mężczyzny i kobiety, które są jednak zranione i domagają się uzdrowienia przez łaskę Chrystusa.

Ostatni artykuł z pierwszego cyklu to *Mężczyzna i kobieta obrazem Boga. Płeć a obraz Boży w człowieku*. Autor, idąc za Janem Pawłem II, podkreśla, że człowiek to „jedność w różnorodności” dwóch płci, które mają wymiar oblubieńczy i trynitarny. Również płodność małżonków odzwierciedla w sobie życie Trójcy Świętej.

2. Osoba ludzka a jej płciowa natura

Kolejne cztery artykuły pogłębiają zagadnienie płciowego wymiaru istnienia człowieka.

Pierwszy z nich nosi tytuł *Natura i osoba. Personalistyczne ujęcie natury człowieka według Karola Wojtyły*. Habilitant wychodzi od współczesnego problemu odrzucenia pojęcia natury człowieka w antropologii i sięga do źródeł pojawienia się pojęć natury i osoby, czyli do sporów trynitarnych i chrystologicznych. Następnie analizuje związek osoby z moralnością w pismach Karola Wojtyły oraz jego propozycję rozwiązania pozornego konfliktu pomiędzy osobą i naturą oraz osobą i prawem naturalnym. Uznanie istnienia natury ludzkiej prowadzi do uznania Bóg – Stwórcy.

Drugi z artykułów pt. *Natura człowieka a ludzka płciowość* w oparciu o Rdz 1, 27 podejmuje temat znaczenia stworzenia człowieka jako mężczyzny i kobiety w świetle nauczania Jana Pawła II. Natura ludzka jest jednak dla mężczyzny i kobiety, ale realizują oni swoje powołanie na swój sposób: do ojcostwa albo macierzyństwa.

Trzeci artykuł z drugiego cyklu dorobku naukowego pt. *Natura Boga a płęć człowieka* rozwija temat płci człowieka w kontekście zbawczego planu Boga. Bóg jest duchem, nie posiada płci, ale właśnie dlatego zawiera w sobie wszystkie cechy mężczyzny i kobiety, ojca i matki. Zdolność przekazywania życia przez ojca i matkę jest również odzwierciedleniem życiodajnej mocy Boga.

Czwarty i ostatni artykuł nosi tytuł *Szkic do teologii ludzkiej płciowości*. Autor prezentuje w nim dwa błędne kierunki w rozumieniu płci: pierwszy zakłada konieczność walki kobiet z mężczyznami której celem jest wyzwolenie się spod męskiego panowania; drugi neguje znaczenie płci biologicznej na rzecz płci kulturowej – *gender*. W odpowiedzi na to Kościół podkreśla zarówno równość mężczyzn i kobiet jak również ich komplementarność. W oparciu

o nauczanie Jana Pawła II ks. Kunka wyjaśnia, na czym polega bycie pomocy kobiety względem mężczyzny i obrazy takie jak żebro obecne przy opisie stworzenia kobiety w Rdz 2, 21-22. Różnice a zarazem komplementarność wyrażają się w powołaniu do macierzyństwa i ojcostwa, przeżywaniu cierpienia, reakcji ciała, wstydu. Jednak na poziomie natury mężczyzna i kobieta są sobie równi.

3. Płeć w perspektywie zbawczej

Ostatnie cztery artykuły dotyczą ściśle teologicznej wartości płci.

Pierwszy artykuł pt. *Równi aniołom*” (Łk 20, 36). *Płeć człowieka w perspektywie wieczności*, podejmuje temat „ciągłości w braku ciągłości” gdy chodzi o ciało ludzkie po zmartwychwstaniu: będzie ono płciowe, męskie albo żeńskie, ale już nie skierowane na prokreację. Zapowiedzią życia po zmartwychwstaniu jest stan bezżeństwa dla Królestwa Niebieskiego. W niebie człowiek będzie żył w doskonałej komunii z Bogiem i innymi ludźmi. Wniebowzięcie Maryi jest zapowiedzią uwielbienia naszego ciała.

Drugi artykuł jest zatytułowany *Chwałą Ojca żyjące dzieci. Szkic do protologii integralnej*. Autor wychodzi od stworzenia świata i aniołów oraz buntu części z nich z powodu zapowiedzi Wcielenia Syna Bożego z Maryi. Opiera się przy tym na objawieniach Marii z Agredy, pismach św Maksymiliana Kolbe i św. Ludwika de Montfort. Maryja jest nową Ewą. Następnie pisze o względnej wartości życia ludzkiego. Artykuł jest niejasny, chaotyczny a jego treść nie jest zgodna z tytułem.

Trzeci artykuł pt. *Misterium dziewiczej Matki Boga w cieniu jerozolimskiej świątyni. Czy Maryja wychowywała się w świątyni?* Autor stara się w nim uzasadnić pobyt Maryi w świątyni jerozolimskiej do momentu Zwiastowania i znaczenie tego faktu dla osób konsekrowanych.

Czwarty artykuł nosi tytuł *Józef z Nazaretu – ojciec przy Dziewicy. Eden na nowo odczytany*. Autor ukazuje w nim św. Józefa jako Dziewiczego Oblubieńca Najświętszej Dziewicy i Opiekuna Syna Bożego, jako Strażnika Drzewa Życia, które wydało najcenniejszy Owoc – Jezusa Chrystusa.

b) Merytoryczna ocena osiągnięcia naukowego

Ks. Sławomir Kunka w cyklu dwunastu artykułów zatytułowanym *Teologia płciowości człowieka w optyce natury i łaski* w oparciu o myśl Karola Wojtyły/Jana Pawła II i innych teologów i egzegetów analizuje znaczenie płciowości człowieka przede wszystkim w oparciu

o teksty Księgi Rodzaju 1-3. Czyni to odnosząc się do współczesnych koncepcji filozoficznych i psychologicznych zaprzeczających binarności płciowej człowieka lub podkreślających konflikt mężczyzn i kobiet, który należy przezwyciężyć albo przez wyzwolenie się kobiet od wpływu mężczyzn albo przez zaprzeczenie znaczenia płci biologicznej i akcentowanie płci kulturowej/społecznej *gender*. Mamy dziś bowiem do czynienia z ogromnym kryzysem antropologicznym, który dotyka samych korzeni rozumienia człowieczeństwa, męskości, kobiecości, ojcostwa i macierzyństwa. Lekarstwem na tę chorobę może być jedynie właściwa antropologia, która czerpie z chrześcijańskiej protologii. Z tego względu Habilitant podkreśla współzależność pomiędzy uznaniem istnienia Boga – Stwórcy i stworzoną człowieka, która oznacza wspólnotę natury ludzkiej mężczyzny i kobiety, ich ontologiczną równość a zarazem zróżnicowanie ze względu na płeć i powołanie do ojcostwa i macierzyństwa, które z niej wynikają. Chrześcijańska interpretacja Księgi Rodzaju pozwala zrozumieć, że człowiek został stworzony nie tylko na obraz Boga jedynego, ale jedynego w trzech Osobach – na obraz Trójcy Świętej. Wynika z tego, że binarność płci, relacyjny wymiar natury ludzkiej, możliwość przekazywania życia, są obrazem Boga w człowieku. Grzech pierwszych ludzi przekazywany kolejnym pokoleniom jako grzech pierworodny zaciemnił, ale nie wymazał obrazu Boga w człowieku, naruszył jednak relacje pomiędzy nim a Bogiem i pomiędzy ludźmi między sobą, co w szczególny sposób uwidacznia się w relacjach mężczyzn i kobiet, potrzebujących uzdrowienia, którego udziela Jezus Chrystus. Bóg stworzył człowieka jako mężczyznę i kobietę i nie zmieni się to nawet po zmartwychwstaniu – również wtedy nasze ciała będą miały cechy płciowe, jak w przypadku uwielbionych ciał Jezusa Chrystusa i Maryi. Właśnie Maryja została wybrana przez Boga aby w Niej ukazać nowość odkupionego człowieka, a wraz z Nią Józef, Jej Oblubieniec i Opiekun Syna Bożego. Mamy więc trzy etapy rozwoju człowieka: stworzonego w świętości i integralności, zranionego przez grzech pierwszych ludzi, powołanego do życia wiecznego z duszą i zmartwychwstałym ciałem.

Autor podkreśla, że w artykułach ukazuje antropologię adekwatną w duchu Karola Wojtyły/Jana Pawła II określaną również jako „teologia ciała”, ale jego celem jest dojście do mariologii obiektywnej, ponieważ właśnie w Matce Pana w najpełniejszy sposób widzimy realizację człowieka odkupionego. Chodzi o to, by zastąpić różnego rodzaju mariologie osobą Maryi i spojrzeć na Nią nie przez pryzmat funkcji czy ról, ale jako na Dziewicę – Matkę, Niepokalaną i Wniebowziętą.

Jako metodę cyklu artykułów Habilitant wskazuje zasadę koła hermeneutycznego, połączenia analizy filozoficznej z teologiczną zastosowaną w encyklice św. Jana Pawła II *Fides*

et ratio która pozwala na syntetyczne ujęcie tajemnicy stworzenia i zbawienia, natury i łaski. „Teologia płci” zaproponowana przez Autora może być uznana za „nową zasadę jedności dla całości teologii, zagubionej w mnogości i pluralizmie nowożytnych ujęć” (Autoreferat, s. 16).

Ks. Sławomir Kunka podkreśla, że na jego rozumienie „teologii płci” oprócz Jana Pawła II mieli wpływ również inni teologowie, tacy jak ks. Jerzy Buxakowski, ks. Czesław S. Bartnik, ks. Krzysztof Gózdź, o. Jarosław Kupczak OP, o. Andrzej A. Napiórkowski OSPPE, o. Jacek Bolewski SJ, o. René Laurentin, Mark Miravalle i Christopher West.

Autor wykazał, że praca doktorska poświęcona teologicznej wizji cielesności człowieka w nauczaniu Karola Wojtyły – Jana Pawła II nie wyczerpała tematyki dotyczącej aktualności wyzwań związanych z rozumieniem natury człowieka i jego płciowości. Habilitant kontynuuje rozpoczęte badania i w twórczy sposób rozwija antropologię adekwatną w kierunku „teologii płci” i mariologii obiektywnej. W ten sposób stara się wskazać kierunki wyjścia z kryzysu antropologicznego w którym znajduje się współczesna kultura zachodnia.

W tym kontekście należy zauważyć, że tematy poruszane w artykułach z ostatniego cyklu, dotyczącego płci w perspektywie zbawczej i eschatologicznej wymagają jeszcze namysłu i dopracowania.

Należy stwierdzić, że dwanaście artykułów przedstawionych jako osiągnięcie naukowe z jednej strony stanowią pewną ciągłość z dysertacją doktorską, z drugiej zaś podejmują nowe zagadnienia i odpowiadają na aktualne wyzwania antropologiczne. Z tego względu stanowią oryginalne opracowanie tematu teologii płciowości w świetle natury i łaski którym Habilitant jako jeden z niewielu teologów w Polsce zajmuje się w sposób systematyczny, od lat pogłębiając to zagadnienie i przypatrując się jemu z różnych punktów widzenia.

3. Ocena pozostałych osiągnięć naukowo – badawczych

Oprócz dwunastu artykułów przedstawionych jako główne osiągnięcie naukowe na dorobek naukowy zaprezentowany przez ks. dra Sławomira Kunki składa się dziesięć pozycji książkowych (wliczając w to pracę doktorską), trzydzieści dwa artykuły naukowe, w tym jeden w języku francuskim i trzy w języku angielskim.

Ks. Kunka zatytułował pozostały dorobek naukowy w następujący sposób: mariologia obiektywna (dziewięć książek i artykułów naukowych i popularnonaukowych oraz trzy wykłady i konferencje), plan ukryty w Stwórcy – aspekt soteriologiczny protologii integralnej (osiem artykułów naukowych oraz trzy wykłady i referaty), Duch mówi do Chrystusowego

Kościoła o człowieku (ekleziologia integralna – aspekt trynitarny i antropologiczny – pięć artykułów naukowych, dwa wykłady i referaty), kontynuacja badań z doktoratu nad antropologią adekwatną św. Jana Pawła II (dwadzieścia książek, artykułów naukowych i popularnonaukowych, siedem wykładów i referatów).

Wyjaśniając nurt badań nad mariologią obiektywną ks. Kunka wyjaśnia, że chodzi w nim o „pogłębienie rozumienia roli Matki Bożej w odwiecznym planie zbawienia świata oraz Jej relację do Trójcy Świętej (szczególnie do Boga Ojca). U źródeł tego nurtu leży konieczność pozytywnej interpretacji dogmatu Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny” (Autoreferat, s. 19).

Artykuły i referaty dotyczące planu ukrytego w Stwórcy mają na celu wykazanie, że „Stworzenie jest ukierunkowane na Odkupienie, dzieło Odkupienia zaś bazuje na prawdzie stworzenia, na naturze nadanej dziełom przez Stwórcę” (Autoreferat, s. 21).

Ekleziologia integralna ukazuje działanie Ducha Świętego w Kościele w tym sensie, że „ukierunkowana jest na kreślenie obrazu antropologii katolickiej w kontekście dogmatu trynitarnego” (Autoreferat, s. 22).

Ostatni kierunek badań wskazany przez Habilitanta, czyli kontynuacja badań rozpoczętych podczas przygotowywania pracy doktorskiej, „odzwierciedla prawdę początku, która w świetle antropologii adekwatnej odczytuje w naturze mężczyzny i kobiety odwieczne zamysły Stwórcy (...). Myśl filozoficzna Karola Wojtyły, która znajduje wykorzystanie w teologii papieskiego nauczania, stawia owocnie opór dyktaturze relatywizmu i rozmywaniu granic między tym, co jest prawdą, a tym, co jest kłamstwem; co za tym idzie – między tym, co dobre, i tym, co złe” (Autoreferat, s. 22-23).

4. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego

Ks. dr Sławomir Kunka może wykazać się dużym dorobkiem w zakresie działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzującej naukę.

W roku 2010 został zatrudniony jako asystent przy Katedrze Historii Dogmatów na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II a w latach 2011-2015 był adiunktem w tejże Katedrze.

W latach 2008-2015 był członkiem Towarzystwa Teologów Dogmatyków.

Od 2013 jest redaktorem tematycznym w zakresie teologii czasopisma naukowego „Studia Pelplińskie”.

W latach 2013-2015 był sekretarzem czasopisma naukowego „Teologia w Polsce”.

Od 2015 roku pełni funkcję ojca duchownego i wykładowcy teologii dogmatycznej w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie.

W roku 2016 został zatrudniony na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, początkowo na etacie asystenta a następnie adiunkta.

Od roku 2018 prowadzi zajęcia z wybranych traktatów teologii dogmatycznej w ramach studiów podyplomowych dla katechetów a w roku 2020 został mianowany cenzorem ksiąg religijnych w diecezji pelplińskiej.

Podejmował współpracę naukową z Wydziałem Teologicznym Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie i wygłosił trzy referaty w Ośrodku Badań nad Myślą Jana Pawła II UPJP2 w Krakowie.

W grudniu 2023 roku odbył tygodniowy staż naukowo-dydaktyczny na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Papieża Jana Pawła II w Krakowie.

Współpracował naukowo z Wydziałem Teologicznym Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, tam również odbył tygodniowy staż naukowo-dydaktyczny w roku 2024.

Opublikował trzy artykuły w czasopismach zagranicznych i wygłosił wykład w języku angielskim.

Ks. Kunka oprócz prowadzenia wykładów jest promotorem szesnastu już obronionych prac magisterskich i jedenastu będących w toku. Prace magisterskie pisane na jego seminarium „przyczyniają się do rozwoju u kleryków, studentów teologii, zachwytu nad mądrością Stwórcy, miłością Odkupiciela oraz piękna Arcydzieła Trójcy Przenajświętszej, jakim jest Niepokalana Dziewica Maryja”, podkreśla Habilitant (Autoreferat, s. 17).

Ks. dr Kunka podkreśla znaczenie popularyzowania teologii. Wyjaśnia, że „Podstawowe prawdy wiary, często dla wiernych i poszukujących wiary, mało zrozumiałe, potrzebują prostszej formy przekazu, która nie rezygnuje z wierności Magisterium Kościoła przez tzw. dostosowanie do zdolności słuchających i ich osobistych przekonań, ale ukazuje bogactwo wiary w sposób przystępny i adekwatny do zdolności percepcyjnych słuchacza czy czytelnika. Celem popularyzowania dogmatyki katolickiej jest odpowiedź na potrzebę najbardziej aktualną, jaką jest dziś tęsknota wierzących za jasną wykładnią moralną (*ethos*), która opiera się na pewnych podstawach doktrynalnych (*logos*)” (Autoreferat, s. 24).

Przejawem troski o pogłębienie świadomości wiary wśród ludu Bożego jest dziewiętnaście książek i artykułów popularnonaukowych, cztery prace zbiorowe pod redakcją ks. Kunki,

szesnaście wykładów i referatów, chociaż w dorobku załączonym do wniosku mamy wykaz stu trzech artykułów popularnonaukowych.

5. Wniosek końcowy

Stwierdzam, że przedstawiony przez Habilitanta dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny jako całość w stopniu dostatecznym czyni zadość wymaganiom, jakie ustawa przewiduje w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. 2018 poz. 1668, Art. 219.1).

Wniosuję zatem do Rady Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu o nadanie ks. dr Sławomirowi Kunce stopnia doktora habilitowanego.

Koszalin, 12 kwietnia 2024 roku

ks. Janusz Bujak